

1. Иосиф не мог более удерживаться при всех стоявших около него и закричал: удалите от меня всех. И не оставалось при Иосифе никого, когда он открылся братьям своим.

УПО: І не міг Йосип здержатися при всіх, що стояли біля нього, та й закричав: Виведіть усіх людей від мене! І не було з ним нікого, коли Йосип відкрився браттям своїм.

KJV: Then Joseph could not refrain himself before all them that stood by him; and he cried, Cause every man to go out from me. And there stood no man with him, while Joseph made himself known unto his brethren.

2. И громко зарыдал он, и слышали Египтяне, и услышал дом фараонов.

УПО: І він голосно заплакав, і почули єгиптяни, і почув дім фараонів.

KJV: And he wept aloud: and the Egyptians and the house of Pharaoh heard.

3. И сказал Иосиф братьям своим: я--Иосиф, жив ли еще отец мой? Но братья его не могли отвечать ему, потому что они смутились пред ним.

УПО: І Йосип промовив до браттів своїх: Я Йосип... Чи живий ще мій батько?... І не могли його браття йому відповісти, бо вони налякались його...

KJV: And Joseph said unto his brethren, I am Joseph; doth my father yet live? And his brethren could not answer him; for they were troubled at his presence.

4. И сказал Иосиф братьям своим: подойдите ко мне. Они подошли. Он сказал: я--Иосиф, брат ваш, которого вы продали в Египет;

УПО: А Йосип промовив до братів своїх: Підійдіть же до мене! І вони підійшли, а він проказав: Я Йосип, ваш брат, якого ви продали були до Єгипту...

KJV: And Joseph said unto his brethren, Come near to me, I pray you. And they came near. And he said, I am Joseph your brother, whom ye sold into Egypt.

5. но теперь не печальтесь и не жалейте о том, что вы продали меня сюда, потому что Бог послал меня перед вами для сохранения вашей жизни;

УПО: А тепер не сумуйте, і нехай не буде жалю в ваших очах, що ви продали мене сюди, бо то Бог послав мене перед вами для виживлення.

KJV: Now therefore be not grieved, nor angry with yourselves, that ye sold me hither: for God did send me before you to preserve life.

6. ибо теперь два года голода на земле: еще пять лет, в которые ни орать, ни жать не

будут;

УПО: Бо ось два роки голод на землі, і ще буде п'ять літ, що не буде орки та жнив.

KJV: For these two years hath the famine been in the land: and yet there are five years, in the which there shall neither be earing nor harvest.

7. Бог послал меня перед вами, чтобы оставить вас на земле и сохранить вашу жизнь великим избавлением.

УПО: І послав мене Бог перед вами зробити для вас, щоб ви позостались на землі, і щоб утримати для вас при житті велике число спасених.

KJV: And God sent me before you to preserve you a posterity in the earth, and to save your lives by a great deliverance.

8. Итак не вы послали меня сюда, но Бог, Который и поставил меня отцом фараону и господином во всем доме его и владыкою во всей земле Египетской.

УПО: І виходить тепер, не ви послали мене сюди, але Бог. І Він зробив мене батьком фараоновим і паном усього дому його, і володарем усього краю єгипетського.

KJV: So now it was not you that sent me hither, but God: and he hath made me a father to Pharaoh, and lord of all his house, and a ruler throughout all the land of Egypt.

9. Идите скорее к отцу моему и скажите ему: так говорит сын твой Иосиф: Бог поставил меня господином над всем Египтом; приди ко мне, не медли;

УПО: Поспішіть, і йдіть до батька мого, та й скажіть йому: Отак сказав син твій Йосип: Бог зробив мене володарем усього Єгипту. Зійди ж до мене, не гайся.

KJV: Haste ye, and go up to my father, and say unto him, Thus saith thy son Joseph, God hath made me lord of all Egypt: come down unto me, tarry not:

10. ты будешь жить в земле Гесем; и будешь близ меня, ты, и сыны твои, и сыны сынов твоих, и мелкий и крупный скот твой, и все твое;

УПО: І осядь у землі Гошен, і будеш близький до мене ти, і сини твої, і сини синів твоїх, і дрібна та велика худоба твоя, і все, що твое.

KJV: And thou shalt dwell in the land of Goshen, and thou shalt be near unto me, thou, and thy children, and thy children's children, and thy flocks, and thy herds, and all that thou hast:

11. и прокормлю тебя там, ибо голод будет еще пять лет, чтобы не обнищал ты и дом твой и все твое.

УПО: І погоду тебе там, бо голод буде ще п'ять років, щоб не збіднів ти, і дім твій, і все,

що твоє.

KJV: And there will I nourish thee; for yet there are five years of famine; lest thou, and thy household, and all that thou hast, come to poverty.

12. И вот, очи ваши и очи брата моего Вениамина видят, что это мои уста говорят с вами;

УПО: І ось очі ваші й очі брата мого Веніямина бачать, що це мої уста говорять до вас.

KJV: And, behold, your eyes see, and the eyes of my brother Benjamin, that it is my mouth that speaketh unto you.

13. скажите же отцу моему о всей славе моей в Египте и о всем, что вы видели, и приведите скорее отца моего сюда.

УПО: І оповісте батькові моему про всю славу мою в Єгипті, та про все, що ви бачили. І поспішіть, і приведіть вашого батька сюди.

KJV: And ye shall tell my father of all my glory in Egypt, and of all that ye have seen; and ye shall haste and bring down my father hither.

14. И пал он на шею Вениамину, брату своему, и плакал; и Вениамин плакал на шее его.

УПО: І впав він на шию Веніямину, братові своєму, та й заплакав, і Веніямин плакав на шиї його...

KJV: And he fell upon his brother Benjamin's neck, and wept; and Benjamin wept upon his neck.

15. И целовал всех братьев своих и плакал, обнимая их. Потом говорили с ним братья его.

УПО: І цілував він усіх братів своїх, і плакав над ними... А потому говорили брати його з ним.

KJV: Moreover he kissed all his brethren, and wept upon them: and after that his brethren talked with him.

16. Дошел в дом фараона слух, что пришли братья Иосифа; и приятно было фараону и рабам его.

УПО: І розголошено в домі фараоновім чутку, говорячи: Прийшли Йосипові брати! І було це добре в очах фараонових та в очах його рабів.

KJV: And the fame thereof was heard in Pharaoh's house, saying, Joseph's brethren are come: and it pleased Pharaoh well, and his servants.

17. И сказал фараон Иосифу: скажи братьям твоим: вот что сделайте: навьючьте скот ваш, и ступайте в землю Ханаанскую;

УПО: І промовив фараон до Йосипа: Скажи своїм братам: Зробіть оце: Понав'ючуйте худобу свою, та й ідіть, прибудьте до Краю ханаанського.

KJV: And Pharaoh said unto Joseph, Say unto thy brethren, This do ye; lade your beasts, and go, get you unto the land of Canaan;

18. и возьмите отца вашего и семейства ваши и придите ко мне; я дам вам лучшее в земле Египетской, и вы будете есть тук земли.

УПО: І заберіть вашого батька й доми ваші, та й прийдіть до мене, а я дам вам добра єгипетського краю. І споживайте ситість землі.

KJV: And take your father and your households, and come unto me: and I will give you the good of the land of Egypt, and ye shall eat the fat of the land.

19. Тебе же повелеваю сказать им: сделайте сие: возьмите себе из земли Египетской колесниц для детей ваших и для жен ваших, и привезите отца вашего и придите;

УПО: А ти одержав наказа сказати: Зробіть це: Візьміть собі з єгипетського краю вози для ваших дітей та для ваших жінок, і привезіть свого батька й прибудьте.

KJV: Now thou art commanded, this do ye; take you wagons out of the land of Egypt for your little ones, and for your wives, and bring your father, and come.

20. и не жалеете вещей ваших, ибо лучшее из всей земли Египетской [дам] вам.

УПО: А око ваше нехай не жалує ваших речей, бо добро всього єгипетського краю ваше воно.

KJV: Also regard not your stuff; for the good of all the land of Egypt is yours.

21. Так и сделали сыны Израилевы. И дал им Иосиф колесницы по приказанию фараона, и дал им путевой запас,

УПО: І зробили так Ізраїлеві сини. А Йосип дав їм вози на приказ фараонів, і дав їм поживи на дорогу.

KJV: And the children of Israel did so: and Joseph gave them wagons, according to the commandment of Pharaoh, and gave them provision for the way.

22. каждому из них он дал перемену одежд, а Вениамину дал триста сребренников и пять перемен одежд;

УПО: І дав усім їм кожному перемени одежі, а Веніяминові дав три сотні срібла та п'ять

перемін одежі.

KJV: To all of them he gave each man changes of raiment; but to Benjamin he gave three hundred pieces of silver, and five changes of raiment.

23. также и отцу своему послал десять ослов, навьюченных лучшими [произведениями] Египетскими, и десять ослиц, навьюченных зерном, хлебом и припасами отцу своему на путь.

УПО: А батькові своєму послав він оце: десять ослів, нав'ючених з добра Єгипту, і десять ослиць, нав'ючених збіжжям, і хліб, і поживу для батька його на дорогу.

KJV: And to his father he sent after this manner; ten asses laden with the good things of Egypt, and ten she asses laden with corn and bread and meat for his father by the way.

24. И отпустил братьев своих, и они пошли. И сказал им: не ссорьтесь на дороге.

УПО: І відпустив він своїх братів, і вони пішли. І сказав він до них: Не сваріться в дорозі!

KJV: So he sent his brethren away, and they departed: and he said unto them, See that ye fall not out by the way.

25. И пошли они из Египта, и пришли в землю Ханаанскую к Иакову, отцу своему,

УПО: І вийшли вони з Єгипту, та й прибули до ханаанського Краю, до Якова, батька свого.

KJV: And they went up out of Egypt, and came into the land of Canaan unto Jacob their father,

26. и известили его, сказав: Иосиф жив, и теперь владычествует над всею землею Египетскою. Но сердце его смутилось, ибо он не верил им.

УПО: І розповіли йому, кажучи: Ще Йосип живий, і що він панує над усім єгипетським краєм. І зомліло серце його, бо він не повірив був їм...

KJV: And told him, saying, Joseph is yet alive, and he is governor over all the land of Egypt. And Jacob's heart fainted, for he believed them not.

27. Когда же они пересказали ему все слова Иосифа, которые он говорил им, и когда увидел колесницы, которые прислал Иосиф, чтобы везти его, тогда ожил дух Иакова, отца их,

УПО: І переказували йому всі слова Йосипові, що говорив він до них. І як побачив він вози, що послав Йосип, щоб везти його, то ожив дух Якова, їхнього батька.

KJV: And they told him all the words of Joseph, which he had said unto them: and when he saw the wagons which Joseph had sent to carry him, the spirit of Jacob their father revived:

28. и сказал Израиль: довольно, еще жив сын мой Иосиф; пойду и увижу его, пока не умру.

УПО: І промовив Ізраїль: Досить! Ще живий Йосип, мій син! Піду ж та побачу його, поки помру!

KJV: And Israel said, It is enough; Joseph my son is yet alive: I will go and see him before I die.